

Dierbare Broeders en Zusters,

“Het christelijke geloof staat of valt met de waarheid van het getuigenis dat Christus uit de doden is opgestaan.” (PP. *Benedictus JvN*, p. 218) *“Als Christus niet is verrezen”,* schrijft Sint-Paulus, *“dan is onze verkondiging zonder inhoud en uw geloof zinloos.”* (1Kor. 15, 14)

Ons samenzijn hier vandaag zou zinloos zijn moest het niet gebaseerd zijn op het historisch feit van Jezus' dood en verrijzenis.

Maar wat bedoelen we precies wanneer we belijden dat Christus is opgestaan uit de doden? Het gaat hier immers om veel meer dan zomaar het weer tot leven komen van een lijk. In dat geval zou Christus' opstanding niet verschillen van de opwekking van de jongeman van Nain, de dochter van Jairus of van Lazarus. *“De nieuwtestamentische getuigenissen laten er geen twijfel over bestaan”,* schrijft paus Benedictus, *“dat iets heel anders gebeurde bij de ‘opstanding van de Mensenzoon’. Jezus' opstanding was het openbreken tot een heel nieuw soort leven, een leven dat niet langer aan de wet van sterven en worden onderworpen is, maar aan de overzijde moet worden gesitueerd –een leven dat een nieuwe dimensie in het mens-zijn heeft geopend.”* De verrijzenis van Jezus was niet alleen een voorbijgaand moment in de geschiedenis. Het bijzondere is dat Jezus *nog steeds* en *voor eeuwig* verrezen is, dat Hij de dood *voor goed* overwonnen heeft. De Mensenzoon is, zoals Hij het zelf openbaart in de Apocalyps, *“de Eerste en de Laatste, de Levende. Ik was dood en zie ik leef in de eeuwen der eeuwen. Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk.”* (hst. 1) Hij is de *“Alpha en Omega”* (22,13), *“Hij die is, en die wás, en die komt.”* (1,8) *“Ego eimi”, “ik ben die is”*: Jezus bezit de volheid van het zijn en precies doorheen Zijn verrijzenis openbaart Hij ons deze goddelijke majesteit.

Daarom, en daarom alleen, heeft Hij ook het recht om ons met de woorden toe te spreken, die wij zojuist hebben gehoord: *“Vrees niet.”* Maar als we deze twee woorden heel ernstig nemen, dan is er maar één geval waar ze echt betekenis hebben en dat is wanneer Jezus werkelijk God is, werkelijk de Heer van het leven en de dood is, werkelijk de zonde en het kwaad heeft overwonnen, werkelijk aanwezig is in ons leven, in de wereld, in de Kerk, in de Sacramenten, en vooral in hét Heilig Sacrament van Zijn Lichaam en Bloed. Alleen dán hebben we écht niets te vrezen. Ja, God bestaat en Hij is werkelijk aanwezig onder ons! En: *“Wanneer God met ons is, wie zal dan tegen ons zijn?”* (cf Rom 8, 31) Niets en niemand hoeven we te vrezen, zelfs de dood niet.

Wanneer we echter beginnen te twijfelen aan Jezus', aan Gods aanwezigheid onder ons, wanneer we dus beginnen te twijfelen uiteindelijk aan Zijn verrijzenis, dan worden we bang, zoals de leerlingen uit het evangelie: bang voor de Joden, bang voor de wereld, bang voor wat de mensen over ons zeggen of denken, bang

voor de media, bang voor de politiek, bang uiteindelijk voor ons leven. En dan sluiten we ons, zoals de leerlingen, op.

Alleen de werkelijkheid van Jezus' verrijzenis doorbreekt deze angst: Hij doorbreekt onze vergrendelde poorten, staat midden onder ons en zegt: "Vrede zij U. Vrees niet. Open wijd de deuren van uw hart. Ik zend U uit over de wereld om het Evangelie te prediken." God is veel groter dan onze menselijke angsten, God is veel groter dan ons lichamelijke leven. *"Het martelaarschap is een fundamenteel begrip in het christelijk bestaan."* (BXVI, tekst over de crisis in de Kerk, Klerusblatt, april 2019). Wij moeten geen schrik hebben ons leven te geven voor God en voor wat waar, schoon en goed is.

Dierbare Broeders en Zusters, Jezus verschijnt aan Zijn leerlingen met een écht lichaam, het lichaam van de Gekruisigde: Thomas kan Zijn wonden aanraken. En tegelijkertijd is Jezus' lichaam niet meer gebonden aan onze aardse conditie: Hij komt binnen langs de gesloten deur. Met andere woorden: *"Hij is in een ander, nieuw leven binnengetreden –in de wijsheid van God- en van daaruit toont Hij zich aan de zijnen."* (BXVI JvN 220). *"In Jezus' opstanding is een nieuwe mogelijkheid van mens-zijn bereikt, die iedereen aangaat en een nieuw soort toekomst voor de mensen opent."* Want in de Verrijzenis van Christus vinden wij als christenen het fundament van onze hoop: de hoop op onze eigen verrijzenis na de dood. Sint-Paulus schrijft: *"Christus is opgestaan uit de doden, als eersteling van hen die ontslapen zijn."* (1Kor15, 16-20)

En met deze hoop wordt in onze harten ook de vreugde geboren. Christus' eigen vreugde mogen we tot de onze maken. Zij verblijdt ons, ondanks alle ellende van dit aardse bestaan, en blijft tot in de eeuwen der eeuwen. AMEN. Alleluia!